

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Re polti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemana velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 142.

V Ljubljani, v ponedeljek 24. junija 1889.

Letnik XVII.

Odmevi.

III.

„Svetska kultura je taka, da posvetništvo ne gori za ideje srednjega veka, te kulture ni mogoče navzlic Mahničevim receptom iz naših ljudi izgnati; — z materinim mlekom smo jo že sesali vá-se, kastam je odklenkalo za zmiraj — in če bi se narodi še kedaj uklenili v te sponse, raztrgali bi jih čez malo časa. Slovenci nismo sami na svetu. Udje smo evropskega človeštva in valovi duševnega gibanja vsega kultiviranega sveta dosežajo tudi naše hribe.“ Tako piše dalje člankar „Slov. Naroda“ ter maha po temnih strahovih srednjega veka. Gotovo si je naročil nekoliko stotov Andčlovega prekmorskega praška, da bode iz slovenskega domovja pregnal vso nadležno golazen. Kako srčno vendar neimenovani gospod ljubi svoj rod, da kar ječi v njegovih objemih. Z največjo žlico hoče narodu vlivati „svetsko kulturo“, ki ne pozna konservatizma in njegove „neumnosti.“ Naravnost rečemo, da bi se vsak abiturijent moral sramovati, ko bi v svoji nalogi napisal take budalosti.

Mi le vprašamo člankarja, kako tolmači on to „svetsko kulturo“? Ruski nihilizem, nemški absolutizem nasproti Poljakom in katolikom, socijalni demokratizem, ki se širi od zahoda proti vzhodu ter si z ognjem in dinamitom klesti pot, irredenta, fenije, črne tolpe, prostozidarji itd.; to so menda člankarju idejale obožavane svetske kulture! In te kulture bódi deležen slovenski narod?! Ako je to slovensko domoljubje, ako so tako vzgojo „sesali vá-se z materinim mlekom“ vsi slovenski omikani posvetnjaki in s takimi idejami hočejo nasičevati naš narod, potem, gospóda, nismo več „na razpotji“, temveč smo se že davno ločili. Vi ste jo krenili pod pot, a mi bomo vestno hodili po uglašeni poti do prave narodove omike in ne bomo iskali „receptov“ v laži-liberalstvu.

Človek je izumel telegraf, telefon ter dospel

na duševno višino, tako poudarja „Narodov“ člankar. Čudno, da je pozabil na „Dolenjsko železnico“.

Da ne bomo „prežvekal“ listov „Sendboten“ ali „Monatsrosen“, katere pa naj bi člankar s pridom čital, navesti hočemo ob kratkem nekaj stavkov iz prezanimive knjige: „Der Weltverkehr, Telegraphie und Post, Eisenbahnen und Schifffahrt in ihrer Entwicklung,“ dargestellt von Dr. M. Geistbeck, 1887.

V zadnjem poglavju obširne knjige našteva pisatelj, kako si je človek z občili razširil svoje obzorje, premagal mnogo ovir in težav ter ozke meje narodnosti razširil v meje človeštva. Ko je obširno opisal čudovitih pomočkov velikanske, koristne posledice, piše na str. 476: „Kakor hitra prememba kraja omogoči, da se širijo pojmi in znanosti, tako zapelja človeka, da površno opazuje ter ne sega v globino in do temelja. Iz tega izvirajo površnost, kratkovidnost, nervoznost . . . Mnogi vedó več o inozemstvu, nego o domačem kraju. S tem pa izgubé mnogo ljubezni do domovine in spoštovanja do domačega. Kar človek spozná, to ljubi. Od mladosti do zaničevanja pa je le eden korak. Zaradi tega ginejo stare šege, ki vežejo življenje v družini in občini, nezadovoljnost z domačo omejenostjo itd.“

Z občili se širi v društvu demokratski duh in materijalizem . . . „Velika industrija, ki se opira na železnice, računa z izdelki na mase ter je zvalila skupaj mnogoštevilne množice delavcev. Delavci spoznavajo vrednost dela in se zavedajo svoje moči. Po občilih so v ožji zvezi za skupne namene v javnih in tajnih, stalnih in začasnih društvih. Mnogi velikanski „štrajki“ delavcev so temu dokaz. Iz tega izvira socijalno-demokratski duh, ki skuša prevrtni družbo.“

Poleg demokratskega duha v družbi razširja se paralelno materijalizem na nravnem polji. Ta praktični materijalizem se kaže v težnji za gmotne koristi pred idejalnimi, sebičnost je vodilno načelo delovanju, človeška dejanja se cenijo le po časnem

dobičku, zametuje se vse višje in kar presega naravne postavbe.

Materijalizem ni nov v zgodovini človeške kulture; a novo je, da silí med maso naroda in skuša razrušiti stari državni in družbeni red ter gospodovati na razvalinah.“

Torej táko „svetsko kulturo“ želite slovenskemu narodu? Tu je pač umesten pregovor: Bog, obvárúj me takih prijateljev!

Slavnostni dnevi na Srbskem.

Srbski narod se pripravlja k pomenljivim spomenskimi slavnostim. Petsto let je minulo, ko je bilo v junaškem boji poraženo srbsko carstvo na Kosovem polji. Cvet srbskega naroda pal je in prelil svojo kri na onih tožnih ravninah, ki se razprostirajo nad Prištino, nje bregove namakate reki Lab in Sitnica. Dne 15. po starem, 27. junija po novem koledarju je usodni Vidov dan, ko je pred petsto leti razsajala usodna bitva, v koji je pal car Lazar, junaški Obilić, sedem bratov Jugovičev, in bilo vse posekano, kar se je postavilo divjim turškim tolpom na odpor, prihruvši iz Azije v Evropo. Tri dni borili so se Srbi kot levi, da je kri tekla v potocih, in tretji dan ostali so Turki vsled Vuka Brankovića izdaje zmagovalci na bojišči.

Srbska ni tako srečna, da bi mogla proslaviti spomin kosovskih junakov na Kosovem, koje se nahaja doslej še v turških rokah, vendar se čuje vest, sevda agitacijska, da sultan namerava povodom kosovske petstoletnice odstopiti Srbski kosovski vijalet (okraj), za novce ali zastonj, to se ne govori in ne vé. Vendar je vzlic temu Srbska srečna, da more proslaviti to slavnost kot samostalno kraljestvo, kot prerrojena, slobodna srbska dežela, koja si je z lastno močjo in vzlic sovražni zlobnosti priborila to, kar ima. Po tej važni slavnosti sledila bode i druga veselejša. Po pomenljivi spomeniški, nadopolna slavnost sedanjosti — koronanje kralja Aleksandra.

Kosovska slavnost se bode sicer praznovala po vsem Srbskem, zlasti pa v staroslavnem Kruševci.

LISTEK.

Na bojišči.

(Črtica z laškega bojišča 1866. l.)

Naprej tedaj, junaški roj,
Za dom, drage v hrabri boj,
Tija sred sovražnih čet!
Med nami vsak je cel junak,
Naj pade tretji, drugi vsak,
Da bo le dom otót!

S. Gregorčič.

V nočni tmíni stoji kakor v zemljo prikovan na nizkem, s cipresami poraslem holmu postava dragonca. Konj njegov, privezan ob bližnjo murbo, povesujoč glavo, dremlje; a gospodar njegov zrè srpo in zamišljeno predsé v nočno tišino, kakor bi nekaj iskal v nji, kar je izgubil in kar je bilo njemu najdražje na svetu. Možno, da se mu vriva v misli rodni njegov dom tam v vipavski dolini, z drevjem in trto zasajeni vrt; morda da misli na vse te dobre duše, na mater in sestro, od kojih biva on zdaj tako daleč v tuji deželi sredi sovražnih laških čet na nočni straži in v vedni opasnosti.

Globoko vzdihne ter séde na bližnji murbini paróbek. Goli palaš položi tik sebe na travo in pod-

prši si glavo, vtopi se popolnem v razmišljanje. Nočno tmíno prodere v hipcu svit blede lune in dražestno obseva v nebo strleči pločati stolp „Spia d' Italia“ v levo ležečega gradiča, ondí v daljavi pokazuje se polagoma Monte Baldo in ravan Medole. Utrujen vsled dnevnega čuvanja zdrkne mu glava na prsi in konečno zadremlje. Ni čuje ne, ko lisee zahrže, nevarnost sluteč, in dotaknóvši se ga neka roka, preplašen skoči kvišku; in kaj ugleda? Obkolili so ga prijateljski konjiki prednje straže, njegovi lastni tovariši.

Preplašen uprè svoj pogled na-nje in urno zgrabi za palaš, da bi se vsaj nekoliko mogel opravičiti in da ni zanemarjal svoje stražarske službe. Toda en sam pogled ga uveri, da se nahaja v oblasti znanega mu konjika.

„Na konje, brzo, in vi, Vrtovec, prevzamete stražo! Ti, Francelj, med nas v sredo, ker si zapal kazni, kajti zaspal si na prednji straži pred sovražnikom!“

Podčastnik, ki je velel straži, nategne uzdo in zasuče konja, namenjen k odhodu.

„Jurij, usmili se, reši me, ne morem za to. Ustreljen bodem; ne povedi ničesa, saj fantje nič ne povedó!“

Dragonec s povzdignjenima rokama prosi milosti. Saj je bil podčastnik Jurij iz tega kraja in sela ko on, in bil je ženin sestre njegove. In ta da bi ga prepustil gotovi smrti?

„Gosp. desetniku ne bomo nič povedali“, odgovori jeden izmed dragoncev, koji so pomilovaje pogledavali ubozega Francelja.

„To ne more biti. Zaspal je na prednji straži. Hitro na konja, insče te dam zvezati.“

Glas njegov bil je osoren in poln škodoželjnosti.

„Spomni se, Jurij, sestre, in vsaj zavoljo nje usmili se mene!“ Dasi vojak, uderó se mu, spominjaje se sestre, solze po obličji, ker je v tem trenotji mislil, da se možno za vselej loči od nje.

„Ne slušaš li? Takoj dam izvršiti, česar sem obljubil.“

Desetnik je dalje tiho popeval in požvižgaval. S povešeno glavo približa se Francelj svojemu konju. Razbeljeno glavo pritisne h konjevi glavi, ki malo zarezgeta, potem pa sede náunj. Dragonci izpodbodé molčé a srdito konje svoje, njim na čelu desetnik, sredi med njimi pa Francelj, in mala četica mirno jaše po stranskih potih v tabor Mozambano.

Kaj je vsakdo med njimi mislil, to je pač težko uganiti. Francelj se je pripravljaj na smrt, a tudi

V Kruševac bodo prišli mladi kralj Aleksander, vladarji Ristić, Belmarković in Protić, vsi ministri, duhovniški dostojanstveniki, predsednik bivše velike narodne skupščine, predsedniki državnega sveta, najvišji sodi, duhovniki iz vseh hramov carja Lazarja, carevne Milice in vladarja Štefana, odposlanstva polkov in različnih vojaških oddelkov, po dva delegata iz vseh mest, kjer se priredi slavnost, zastopniki vseh krajev in mest, pevskih društev itd. Prične se pa slavnost v Kruševci prihodnjo sredo dne 26. t. m., ob polu 8. uri zvečer, v kruševskem hramu, koji je veliki zgraditi car Lazar, in zajedno po vseh cerkvah in srbskih samostanih.

Zvonjenje z zvonovi oznanjalo bode po deželi pričetek proslave spomina na kosovske junake, padle za srbsko slobodo, vero in prosveto. O tem času ne bode čuti ni godbe, ni petja; cerkve, v kojih bodo duhovniki pri vigilijah, otvorene bodo vso noč narodu.

Vidov dan oznanjalo bode pri svitanju povsod ondi, kjer imajo topove, jedenindvajset strelcev. Ob 9. uri vršile se bodo pa povsod službe božje za dušni mir in pokoj palih junakov, pri kojih med grmenjem topov in puškine strelbe zaori „Večnaja pamjat“ pred petsto leti palim prednikom. V hrševskem Lazarjevem hramu bodo prisotni kralj in vsi napominani dostojanstveniki; najvišji duhovnik govoril bode slavnostni govor o Kosovskem spominu. Pred hramom bodo razvrščeni v polni paradi vojaški kori. Popoldne ob petih sestanejo se zopet vsi vdeleženci na mestu, kjer bode zgradjen spomenik palim junakom. Ministerski predsednik Sava Gruić prične slavnost s proslavom in prečita pergamentove spise, koji bodo vloženi spomeniku v temelj. Ko kralj udari s kladivom na temeljni kamen, oznani to jedenindvajset strelcev iz topov in strelba iz pušek. Govor člana spomeniškega odbora završi to slavnost. Stoprav o polnoči bode zopet dovoljena godba in radovanje.

Dne 28. junija v jutro napoti se kralj Aleksander z vladarstvom, ministri in drugimi dostojanstveniki v starodavno Žičo. Potoma se vsi ustavijo v Ljubostini, kjer počivajo telesni ostanki carice Milice, Lazarjeve vdove. Žiča je starodaven, sloveč samostan v starem bizantinsko-srbskem slogu, kjer so bili maziljeni in kronani srbski carji. Najbližje mesto je Kraljevo. Tu se zberó vsi gori navedeni vdeleženci. Tu bode kralj Aleksander vsprejemal dne 1. julija odposlanstva. V Žiči bodo vigilije. Zvečer bode mesto in vsi okolni vrhovi razsvetljeni.

Dne 2. julija bode maziljen Aleksander za kralja srbske kraljevine. Po mnogih vekih opuščena Žiča blestela bo zopet v novem lesku. Metropolit Mihael, ki je sedaj takorekoč merodajna oseba na Srbskem, bode mazilil mladostnega kralja. Pravijo, da bode prišla k tej slavnosti tudi kraljeva mati, kraljica Natalija, toda to samo ugibljejo, gotovo pa je, da Milan ne bode prisustvoval in pride v Beligrad stoprav po slavnostih. Iz topov bo zagromel 101 strel v vzduh, ko bo položil metropolit Mihael svoji roki na glavo mlademu vladarju in zajedno oglašé se vsi zvonovi. To veličastno trenotje objavi se brzojavno vsem mestom, občinam; povsod po Srbskem oglasili se bodo zvonovi, pokale puške in grmeli topovi.

Po cerkvenih obredih zasede kralj na vzvišenem mestu pred Žičo sredi državnih dostojanstvenikov in bo vsprejemal čestitke in poklanjanje ljudstva. Slavnost v Žiči završi defilovanje vojne mimo kralja, na to se napoti kralj jež v Kraljevo. Tu se bode vršila velika narodna slavnost ob godbi in petji in plesalo neizogibno „kolo“. Zvečer bode vse mesto razsvetljeno, na vrhovih, hribih in gorah pa po vsem Srbskem zažgó kresove in povsod bo narodno veselje. V spomin na ta slavni dan kovala se bode i kosovska svetinja. Iz Žiče in Kraljeva vrne se kralj v Beligrad nazaj, odtod pa zopet gre v Kragujevac, Niš, in bode prepotoval vso Srbijo.

V slavnostnem odboru nahajajo se zastopniki vseh dežel, koder bivajo stanovniki nekdanjega srbskega carstva. V njem zasedajo člani iz Srbske, Črnogore, Stare Srbije, Bosne, Hercegovine in avstro-ogerski Srbi, med njimi tudi mnogo častnikov.

Pač bodo to dnevi velikih spominov, velikih dogodkajev. Srbska se jih radostno nadeja in hrepeneče pričakuje v nadeji, da napočijo narodu in deželi boljši časi. Po mnogih neblagih letih prodrlo je svetlo solnce veselih nadej, velikih činov temne oblake južnim nam bratom. Da bi bilo to i trajno, želimo jim bratje ob Savi, Soči, Dravi, Muri in Sotli iz dna svojega sreča!

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. junija.

Notranje dežele.

Proračunski odsek *avstrijske delegacije* bo pričel stvarne razprave še-le dne 1. julija. Kakor se poroča „Politiki“, naglašal je cesar v svojem včerajšnjem prestolnem govoru nevarnost za evropski mir z ozirom na položaj na Balkanu, vendar pa izrazil ob enem tudi nado, da se bo posrečilo v tem letu ohraniti mir.

V *dunajskem mestnem svetu* je predlagal protisemit Gregorig, naj se v ljudskih šolah ločijo židovski otroci od krščanskih, ker židovski učenci ne morejo vsled praznika ob sobotah pisati, in vsled tega po nepotrebnem zaostajajo krščanski šolarji.

Na *Ogerskem* so blizo deset let mirovali delavci, toda opazuje se zadnji čas, da se je zopet pričelo mej njimi živahnejše gibanje posebno v Budimpešti. To dokazuje delavski shod na binkoštno nedeljo, pri katerem se je obravnavalo o vdeležbi pariškega delavskega mejnarodnega shoda, in novi list „Az Asztalos“ (mizar), glasiló, ki ima sicer neznamen naslov, a se vendar smé smatrati za prvega bojevnika socijalne demokracije.

Vnanje države.

Iz Rima se dne 21. junija poroča inozemskim listom: Namestu navadne okrožnice bode *papež Leon XIII.* poslal o slavnosti na čast Giordanu Brunu okrožnico „orbi et urbi“ vsem velevladim. Sv. Oče jo že kakih osem dnij izdeluje, a jo je že skoraj izgotovil. Napominano slavnost razpravlja tako s katoliškega kakor sploh s krščanskega stališča ter kaže zavržljivost nagibov in nevarnost za socijalno in mejnarodno življenje, ako se bodo razširjala taka načela.

V dopolnilo k zaplenjenju protiaustrijske proklamacije javlja „Corr. de l'Est“ iz *srbske* prestolnice: „Proklamacija, katero je redarstvo zaplenilo v Jovanovićevej tiskarni, naglašá, da je vojska med Avstrijo in Rusijo neizogibna. Prišel je dan, da se

Slovani otresejo avstrijskega jarma (!). Ogerska naj se združi s Slovani, ker le tako si more obdržati neodvisnost. Proklamacija je sestavil Rus Sarapov, vrednik lista „Ruska Djela“, ki je prišel pred nekaterimi dnevi iz Sofije v Belgrad. Na proklamaciji je tiskana trdka neke peterburške tiskarne, ker so hoteli s tem preveriti redarstvo, da je došel poziv iz Peterburga. Korektorne pôle so poslali tudi novosadski „Zastavi“, da bi s tem pregovorili tudi na Ogerskem živeče Srbe k izjavi, toda napominano vredništvo je proklamacijo poslalo belgrajskemu redarstvu. — Minister notranjih zadev je Sarapova prognal iz Srbije.

Srbski dogodki sedaj še ne vplivajo na *Bolgarijo*, vendar pa se morejo na tihem zapaziti znaki, ki ne prorokujejo nič dobrega. Vladi nasprotna stranka tajno ruje in v mnogih mestih po deželi prevladuje že ruska stranka, takó posebno v Tatar-Bazardžiku, Eski Sagri i. dr. Del duhovščine, na čelu jej metropolit Klement, ne drži več križem rók, in opozicijsko časopisje vriska veselja, češ, srbski dogodki so priprave za osodepolne politične prevrate, kateri bodo seboj potegnili tudi Bolgarijo. „Narodni Prava“ nepozvani naglašajo, da je za slučaj vojske zveza mej Bolgarijo in „Ogersko“ nemogoča. Kdo neki je prosil Bolgarijo za tako zvezo? Nezmislil je misliti o njej glede „Ogerske“, pa tudi gledé Avstro-Ogerske ni nič znanega. Izvir temu gibanju je v ruskem hrepenenju po privržencih v Bolgariji in dosegla bo to, ako ne bo kmalu bolgarska vlada pričela odločno postopati zoper to gibanje.

Angleški veleposlanik v *ruski* prestolnici, sir Robert Morier, je odpotoval v London, kamor je došel že angleški veleposlanik v Teheranu, sir Drummond-Wolff. Oba ta diplomata se bodeta mudila v Londonu ob času, ko bo prišel tje perzijski šah. Ruski vladni krogi sodijo, da čuti Salisbury potrebo z napominanimi veleposlanikoma določiti novo smer, po kateri bodeda postopala nasproti Perziji in ki bi mogla bolje varovati angleške koristi, ne da bi vsled tega navstal prepir mej Anglijo in Rusijo.

Neki vojaški članek *nemškega* „Berliner Tagblatt“ se bavi z bojnim postopanjem Rusije. Naglašá, da je Rusija zadnja leta z neprestanim oboroževanjem popravila svojo prejšnjo slabost v tem oziru. Postavila je sedem korov zoper Nemčijo, osem zoper Avstrijo. Rusija hoče izzvati na Balkanu Avstrijo, da bi Avstrija napala vsled tega Rusijo in bi v tem slučaju v smislu pogodbe ne bilo treba Nemčiji pomagati svoji zaveznici. Toda Avstrija dobro vé, kaj hoče Rusija, ter se ne bo dala zapeljati k napadu. — „Nat. Ztg.“ pravi, da se bo Nemčija le tedaj vdeležila mejnarodnega shoda o zavarovanju delaveev, ako se bodo mej tem časom poravnale razprtije mej njo in Švico.

Francoski konservativni listi objavljajo izjavo desničarskih poslancev, v kateri se slednji pritožujejo zoper večino zbornice in svetujejo volilec, naj se v imenu Francije združijo zoper parlamentarno slabo gospodarstvo. — Minolo soboto je hotel boulangist Leherisse interpelovati zaradi tega, ker je neki član državnega sodišča prestopil postavne meje. Levica je nasvetovala, da se ta interpelacija odloži za mesec dnij, toda predlog je propadel; potem se je z 289 proti 226 glasovom sklenilo, da se bo o tej interpelaciji obravnavalo po končani proračunski razpravi.

Iz Bruslja objavlja „D. Reichstztg.“ dopis, ki označuje položaj v *Belgiji* vsled zadnje volitve dne 17. t. m.: Po liberalnem navdušenju je nastopil moralen in fizičen „maček“. Kralj ni poslušal takime-novanega „glasú ljudstva“, kakor so to pričakovali liberalci ter zadnji terek v zbornici nesramno zahtevali. Kralj neomejeno zaupa kabinetu ter ne bo dopustil, da bi liberalci tlačili dvetretjinsko konservativno večino. Sploh se je pa že po kratkem ob-

Jurij koval je svoje naklepe v duhu, kako se bode po ukončani vojni vrnil domov, postal gospodar na velikem posestvu, ker mu pripadeta dva dela, Tončkin, neveste njegove, a drugi Franceljev, ki počiva nekje v hladni zemlji na tujem bojišču.

Prijašejo v tabor. Vže iz daljave bil je čuti bojni hrup in rožljanje orožja, in ko se približajo, uvidijo, kako vojaki vsedavajo in se postavljajo v dolge vrste — Juriju se čelo zgrbanči. Gotoro je k odhodu dano povelje, in nakana njegova se torej ne uresniči. Izpodbode konja in v divjem diru hiti k svojemu poveljniku. Ritmojstru na kratko pové, česa je zakrivil Francelj.

„K polkovniku!“ zarenči vánj.

Polkovnik bil je baš obkoljen od častnikov ter jim je sporočal došla povelja iz glavnega tabora, naj njegov polk, tvoreč konec desnega krila, odrine in skuša učiniti voj, koji bi mogel v prihodnji dóbi napasti bok levega krila laške armade, koja se je zbrala blizu Kustoce. Nemilo prurušen vsled izvestja Jurijevega, pogleda ostro Francelja, in nekoliko premišlja.

„Zdaj je prepozno za kazen. Uvrsti naj se v prvo vrsto, in če bode v boji tako strahopetljiv kot na straži, kaznovanbode dvojno.“

Škripaje z zobmi odvel je Jurij Francelja na odkazano mesto, dobro pozorujoč, kako je obličje dragonca spreletel škodoljuben usmev.

Dragonski polk stal je v vrsti kakor temna zgradba, čakaje povelja, da se tisoč kopit spusti v divji dir. Dan je začel odgrinjati temo v dolini, in videlo se je, kako se po jarkih premiče nepregledna vrsta mirnim korakom dalje, imajoč v rokah blesteče sablje. Tihota je vladala. (Konec slédi)

Zavetišče.

(Zgodovinska povest. Češki spisal Al. Dostál, prevel —r—.) (Dalje)

„Sezima je bil sicer dober gospod, milostljiv, pa hotel je pustiti kraju vedno divji značaj, da bi dajal dosti zveri in bi varoval pred sovražnikom. Pa kaj nam je potreba pustih gozdov, velikih ribnikov, ko se množimo in otroci upijejo za kruh? Gospodom, vladikam, vitezom seveda ni nikoli tako slabo, pa gine in strada ljudstvo —“.

„Da, tu je revno ljudstvo,“ je pritrdil Pavel, ki je dosti po svetu poskusil.

„Živi borno, o svetu nima pojma, ne zna niti brati, niti šteti. Tistih, katere izučí pater Avguštin,

je premalo. Nujno je potrebna dobra šola, ki naj bi vsaj nekoliko razširjala omiko med njim. Ko bi bil tukaj kak samostan, ta bi že odpomogel vsemu pomanjkanju.“

„Gotovo se bo ozrl Hroznata tudi na šolo, da nam zadobi ne samo telesnega, marveč tudi duhovnega kruha. Zato si nikoli ne smemo želeti, da bi se tak izvrstni in dobri gospod podal v vojskino nevarnost. Nagradili ga bomo drugače —“.

„Obljubil je jeruzalemskemu romarju —“.

„Pomoči; pa ni potreba biti njemu za vodnika. Ima hrabre namestnike. Nihče ne more térjati, da bi zapustil soprogo in otročiča. Srčni vitezi so, kojih ne bo nihče pogrešal, ako dajo življenje za sveto deželo. Rizek bo zastopal svojega gospoda.“

„Obljubil je, da bo še danes prišel v Nezdice. Pripravlja se na vojsko, kolikor možno najbolj vestno. Preskrbel se je z novim orožjem in zdaj uri čilega konja. Omladel je, kar se pripravlja,“ rekel je Jurij Nekrasa, ki se je tudi pripravljaj.

„Ne boji se tako smrti, kakor vi za svojega vladiko,“ je pristavil z nasmehljajem Pavel. „Jaz sem bil v mnogih bitvah, pa razun nekoliko prasek nisem dobil nič.“

„Vse svoje zaupanje stavimo v Hroznata, zato

stanku začela na vseh straneh rušiti „zjedinjena liberalna stranka“. Kjer se gre za denar, tam dostikrat preneha dandanes staro prijateljstvo, tembolj tedaj le nekaj dni mlado, kakoršno je med belgijskimi liberalci, radikali in socialisti. Volitev Jansonova je mnogo stala in sedaj je treba troške poplačati. Ker pa zahtevajo liberalci, da morajo pri tem pomagati tudi ostali zavezniki, oporekajo radikali popolnoma opravičeno: „Z našimi glasovi je zmagal Janson. Ali naj sedaj, ko smo političnemu nasprotniku, ki nam bo gotovo prizadejal še mnogo škode, pripomogli k zmagi, sedaj tudi še sežemo v mošnjo? Raje se odpovemo tako dvojljivemu bratstvu.“ Tudi socialisti tarnajo sedaj: „Pred volitvijo ste nam liberalci obetali ustavno revizijo in zlate gradove, sedaj pa nočete o tem ničesa slišati.“ Z eno besedo, poslopje protikonservativne zveze se na vseh straneh maje.

Izvirni dopisi.

Iz litijske okolice, 23. junija. Kandidat g. J. Jeretin je na moj dopis v št. 137 Vašega lista spustil dolgo „poslano“ v „Slov. Narodu“ št. 141. Kdo mu je skrpal ta odgovor, ni mi znano, le toliko vem, da ga on sam ni spisal in ne more spisati. Veseli me pa, da ga nisem čisto nič obrekoval, ker vse, kar sem o njem povedal, on sam naravnost za resnico pripoznava. On potrjuje, da je zdelal samo ljudsko šolo, da je le majhen kmetiček in oštirček; da on slovenskih časnikov in knjig ne kupuje in da tudi za slovenstvo do sedaj še ničesar storil ni. Obeta pa, da hoče odslej, ako bo izvoljen, tudi za slovenstvo truditi se. Meni se le dozdeva, da se je on tega malo pozno domislil, kajti on je že davno prekoračil svojih 40 let in je torej tudi že po tirolski šegi dosti star. Torej mu bo že odslej malo časa ostajalo, posebno če bo še deželni poslanec zraven, še-le začeti brigati se tudi za slovenstvo.

Najlepše je pa, da g. Jeretin ne taji, kako je on za se s cestami agitiral, kako je enim obetal cesto čez Bogenšperg in drugim čez lupinsko bukovje itd.

Vendar me on jedne laži dolži, namreč, da ni zahteval 400 gld. plače za cestno prvomestništvo, ampak, da mu je cestni odbor to plačo velikodušno sam od sebe dovolil. Jaz sicer nisem bil zraven; naravnost pa rečem, da to ne bo res. Tja v en dan cestni odbor ni denarja proč metal, ko bi ne bil vedel, da g. Jeretin najmanj toliko zahteva. Če pa g. Jeretin res tako varuje okrajno blagajnico, kakor trdi, zakaj ni rekel: „Dragi odborniki, to je za-me preveč, dajte mi samo 200 gld., jaz bom tudi s tem zadovoljen.“ To bi bilo možko in jaz sem prepričan, da g. Jeretin več ko 200 gld. za pregledovanje cest ne potroši in bi po postavi, ki pravi, da je taka služba brezplačna, ter se samo resnični troški povračujejo, tudi več jemati ne smel.

Lepo je, kako trdno se on svojega prvomestniškega stola drži, trdeč, da ima ves okraj v njem zaupanje. To zaupanje pa še ni dokazano, pa po novi cestni postavi, ki je predložena v najvišje potrjenje in po kateri bo deželni odbor cestne načelnike sam imenoval, tudi nič pomagalo ne bo.

On potrjuje, da je pri g. Vestenecku bil v milosti, samo obžaluje, da on takrat kot mali oštirček in kmetiček še ni bil pri njem toliko čislán, da bi

je tudi strah in skrb velika. Rizek ne bo ničesa zgubil, po priliki le življenje, mi pa bi zgubili gospoda, ki edini more povzdigniti zahodni kraj.“

Pri Nekrasovej hiši so se pogovarjali danes le o namerjani vojski. Tudi Kitka, ki je sém zašel, je pozabil na žvrgoljenje ljubezni ter strašil Marto, da se bo podal v Palestino na svojem konju in da se ž njo mora ločiti. Le pod tem pogojem mu je namreč izprosil Pavel pristop v hišo in izsilil iz brata obljubo bodoče poroke.

„Ako se ne vrneš, nočem živeti na tem svetu.“

„Saj ne pade vsak v boju.“

„Pa v sveti deželi je bilo ubitih toliko ljudi, kakor je pripovedoval stric. Kaj ne, da ne boš šel v Palestino?“

Pa predno je odprl Kitka usta k odgovoru, glasno se je zasmel stric Pavel, ki je nujin cel pogovor slišal. „Tu noče brat pustiti Hroznate v vojsko, in tam pregovarja Marta njegovega oprodo. Kdo bo torej šel? Ali vitezi ali podložniki? Na ta način bi ne šel nobeden. Pa ti, Kitka, nikar se ne daj pregovoriti. Pojdeš ti in Hroznata.“

(Dalje sledi.)

ga bil tudi na šampanjca povabil. Češ, to je današnji pač vse drugače, pri sedanjem sem pa že toliko prikupljen, da me ne bo preziral, če bo kdaj pri njem kaka velika pojedina. Smešno je, kako se g. Jeretin hvali, kako je cestno blagajnico varoval in koliko je vendar za ceste storil. Čudežev menda tudi on ne dela. Kajti volk sit in ovca cela po ljudskem pregovoru ni lahko mogoče. In meni ni znano, da bi se bile naklade za ceste kaj zmanjšale, kar je on cestni prvomestnik.

Na koncu svojega poslanega se gosp. Jeretin vsede mogočno na konja in proti dopisniku, ki ga ima po krivem za nekoga iz Litije, z njegovimi 38 volilci, ki jih ima neki v litijem okraju. Ali prvič on popolnoma krivo meri, kamor zdaj meri, in drugič je prav grdo in ošabno, če on misli, da bo kakor kak turški paša volilec ukazoval, kakor bo hotel. Volilci imajo svojo voljo in svojo pamet in bodo gotovo tako volili, kakor je po njih vesti in vednosti zá-nje in za deželo najbolje.

Z Rašice, 18. junija. (Volilni možje turjaške občine.) Vi ste v svojem uvodnem članku št. 127: „Koga volimo?“ med drugim pisali: „Deželni zbor pretresuje deželne potrebe, določuje troške in prešteva dohodke, nalaga deželne priklade, glavno točko vseh dohodkov. Sklepi njegovi postajajo postave, ki posezajo globoko v vse kroge“ itd. Mi ne moremo tem istinitim besedam oporekati; a ko pogledamo na izid volitve volilnih mož v turjaški občini, se nam pač optimistične in sanguinične zdé besede navedenega članka: „Slovensko ljudstvo je vže toliko politično zrelo, da ne zná samo ceniti pomena volitev, temveč izbrati si tudi kandidata, poslanca, kateremu more izročiti in zaupati svoje koristi.“

Moj namen danes ni, ta moj izrek utemeljevati; torej kratko: izid volitve volilnih mož v turjaški občini je nepovoljen. Med petimi je samo jeden zaveden narodnjak, ali bolj prav: jeden je, kateri bolj vé, za kaj gré; drugi . . . kakor bo, pa bo! — Zastopnika turjaške graščine (Auersperg), nadlogar in logar, sta vspešno agitovala. — Največji del volilcev pa je nebrizen, apatičen, ter govori: „Kaj to! Vsaj vse nič ne pomagati!“ pa se volitev celó ne vdeleži. Tako je bilo vsaj tū; izmed več nego 200 volilcev vdeležilo se je volitve ne 20! Žalibog, da se kaj tacega v kočevskem volilnem okraju pripeti, kjer je nujno potrebna najstrožja disciplina od strani slovenskih volilnih mož, da ne podležejo strastnim, a dobro vojenim (disciplinanim) Kočevarjem! I vrhu tega še lepa kopica očitnih in tajnih kandidatov!

Volilni možje prave slovenske korenine, zastavite 4. julija ves svoj vpliv, da omahljivce ukrepite, nezavedence vzdramite!

Toľko za sedaj; možno po dovršenih volitvah nadaljni komentar. Samo še eno vprašanje! V volilnem redu berem: „Vsak volilec more izvrševati svojo volilno pravico samo v enem volilnem okraju i pravilno osobno.“ Nu, visokorodni gosp. grof Leo Auersperg je po svojem pooblaščenici vršil to svojo pravico v turjaški občini i možno še drugod (Nadlišek pri Blokah); vprašamo tedaj: bode mogel opravičeno gosp. grof, kandidat velikih posestnikov, tudi še v kuriji velikega posestva voliti? Pozor!

Dnevne novice.

(Prevzvišeni gospod knezoškof mariborski) so tako nevarno zboleli, da so jih danes, kakor se nam poroča, prevideli s sv. zakramenti za umirajoče. Le malo je upanja, da zopet okreva visoki dostojanstvenik. — Tudi preč. g. kanonik Kosar je nekaj obolel.

(K Vodnikovim slavnosti v Ljubljano) pridejo s Koroškega, kakor se nam poroča, med drugimi gg: Gregor Einspieler, deželni poslanec in župnik Podkloštrum; Fran Muri, deželni poslanec in posestnik pri Jezeru, J. Roblek in F. Stular, posestnika pri Jezeru, Ig. Muri, župan in posestnik pri Jezeru, Jurij Šenk, trgovec v Velikovecu, Fran Treiber, mestni kapelan v Celovcu, V. Legat v Celovcu, Matija Wutti, posestnik na Vočilu. Dalje je že oglašanih nad 50 posestnikov, katerim se jih bode pridružilo še 20 ali 30 tekom tedna, ako bode vreme ugodno. Množina koroških Slovencev pridružila se bode onim iz Celovca na Dovjem, v Jesenicah, Otočah in Kranju. Na svidenje!

(K deželno-zborskim volitvam.) Gosp. e. kr. okrajni glavar črnomaljski naznanja v današnji izjavi, da ne prevzame mandata za deželni zbor. Kandidatov za to skupino je veliko preveč. Poroka se nam iz mnogih krajev volilnega okraja, da hoče vsaka večja vas imeti svojega poslanca. Belokranjci, bodite složni in ne cepite glasov! Izberite si zanesljivega, značajnega, četudi priprostega moža, ki bode složno deloval z deželno-zborsko večino v Vaš prid in blagor vse dežele. — Volitve volilnih mož v kočevskem in ribniškem okraju se vrše povoljno v konservativnem smislu. Tako se nam poroča, da so bili izvoljeni pri sv. Gregoriji 4, v Lužarjih 2, v Laščah 1, v Osilnici 2 moža, ki bodo zanesljivo glasovali za konservativne kandidate. Enako povoljne vesti se čajejo tudi iz ribniške okolice, iz Sodražice, iz Strug, Kostela, deloma tudi iz Dolenjevsi, le število volilnih mož nam ni znano. Volilci, zjedinite se, sicer se nam bodo narodni nasprotniki v pest smejali!

(Nov cesarski namestnik v Trstu.) „Edinost“ poroča, da se je raznesla govorica o premembi v rumeni hiši. Kot bodoči naslednik baronu Depretisu se imenuje fem. Appel, ki je sedaj v Serajevu.

(Iz poročila tajnikovega pri obnem zboru podpornega društva za duhovnike ljubljanske škofije.) Odbor je imel minola tri leta 25 sej. Dobrot društva je bilo deležnih 63 udov, gotovo visoko število. Prav to število kaže, kako potrebno je društvo in kako dobrodejno deluje. Ne kopiči le kapitala za prihodnost, marveč prav zdaj krepko pomaga v zadregah. Izmed podpiranih jih je umrlo 6. Umrlo je skupaj 36 udov, med temi mnogoletni odbornik župnik J. Jerič in namestnik župnik M. Hočevnar. Za vse ude, žive in mrtve se je bralo vsako leto 52 sv. maš; pa tudi oni udje, ki so dobili kakovo podporo, obljubili so, da se bodo spominjali udov te blagodejne naprave pri altarju Gospodovem. Akoravno torej ne prejema vsakateri društvenik od družbe materialne podpore, kaj lepa in koristna podpora je 52 sv. maš, katerih sad se razliva na vse ude. — Izstop so naznanili trije udje; tako se je število z umrlimi vred zmanjšalo za 39 udov; pristopilo pa je novih udov 41, tako, da skupno število zdaj kaže dva več kakor pri zadnjem obnem zboru. Upati smemo, da se bo prihodnja leta število za nekoliko pomnožilo, ker bo več mladih duhovnikov prišlo v dušno pastirstvo in gotovo bodo vsi pristopili društvu. Vplačali so udje zadnja tri leta 3094 gld. Nekateri so s plačilom zaostali; gotovo pa bodo letošnje leto to poravnali. Podpore se je dalo 43 udom skupaj 2950 gld. Pri tej priliki poročevalec izreka iskreno zahvalo č. gg. poverjenikom, ki so se potrudili pobirati doneske od posamičnih udov. Tudi zadnja leta so pristopili nekateri gospodje kot ustanovniki ali kot dosmrtni udje in sicer mil. gosp. stolni dekan pl. Pauker s 100 gld., č. g. Simon Zupan, katehet, s 100 gld., č. g. župnik L. Gestrin s 50 gld. in č. g. M. Arko s 50 gld. Ako primerjamo z dohodki troške zadnjih treh let, vidi se, da se je premoženje društveno pomnožilo za 2602 gld. in sicer znaša glavnica 12.847 gld., porablivo pa 11.663 gld. 62½ kr. — skupaj: 24.510 gld. 62½ kr. Naj blagi dobrotniki ohranijo društvu svojo naklonjenost tudi še z naprej. Dobrotljivi Bog pa naj blagoslovi delovanje društveno v čast in blagor duhovnikom škofije ljubljanske.

(Konec šolskega leta na mestnih ljudskih šolah v Ljubljani.) C. kr. mestni šolski svet je odredil, da je tekoče šolsko leto na vseh mestnih šolah v Ljubljani skleniti v soboto dné 13. jul. t. l.

(Osebnosti.) Svetovalec deželnega sodišča, gosp. Ludovik Ravnihar v Ljubljani, je na svojo prošnjo umirovljen. Pravosodni minister mu je tem povodom izrekel priznanje za vspešno službovanje. Nadzorstvo na Žabjeku je prevzel gosp. svetovalec Tomšič. — Prečast. gosp. dr. Fran Stanonik, profesor na graškem vseučilišču, je toľko okrevl, da se je danes skozi Ljubljano odpeljal v svoj rojstveni kraj, Loko, kjer naj bi si naš učen rojak popolnoma utrdil zdravje. — Nevarno je zbolel čast. g. Šoklič, župnik v Škofji Loki.

(Z Vinice) se nam poroča, da je nekdanji imenitni grad Friedau-ov na Vinici in dya orala zemljišča kupil Miko Kalič — za 600 gld.

(Utonil) je dné 16. t. m., ko se je kopal, štirinajstletni Jure Panijan v nekem kalu blizu Hrasta na Belokranjskem.

(Strela) je ubila dné 21. t. m. ob 7. uri zjutraj štirinajstletnega Jurija Medoša iz Kovačjega grada na Belokranjskem, ko je pasel. — Ravno

isti dan popoldne okoli 2. ure je strela udarila v poslopje posestnika Franceta Kozamernika na Utiku. Gospodarsko poslopje je pogorelo, več drv, nekaj kmetijskega orodja in do petinšestdeset stotov letošnjega sena in detelje. Posestnik je bil zavarovan za 300 gld., škoda pa je večja.

(Umrlo) je v Ljubljani od 16. do 22. junija 17 oseb in sicer 10 možkega in 7 ženskega spola; med temi 3 v deželni bolnišnici, 1 v ubožni hiši. — Rojenih je bilo ravno v tistem času 21 otrok in sicer 11 možkega in 10 ženskega spola.

(Povožen.) Diurnist Florijan Müller, star 40 let, oženjen, oče šestih nedoraslih otrok, je večeraj popoldne ob polu dvanajsti uri na dunajski cesti skočil pod tržaški brzovlak; ranjenega na glavi in nogah so prenesli v bolnišnico, kjer je popoldne ob 4. uri umrl. Povod samomoru ni znan.

Telegrami.

Dunaj, 23. junija. Cesar je danes ob 1. uri popoldne sprejel ogersko, ob 2. uri avstrijsko delegacijo. Odgovor cesarjev na predsednikov nagovor obsega nastopni odlomek: „Niti v naših razmerah k inozemskim velesilam, niti v naši splošnji zunanji politiki se je kaj premenilo. Popolnoma zlozna zavezništva se poteza naša vlada za mirovni razvoj stalno težavnega evropskega položaja; vendar upa, da se jej bo posrečilo ohraniti blagoslov miru v zvezi vsestranskemu neprestanemu oboroževanju, ki sili tudi nas, da ne prenehamo spopolnjevati svoje orožne sile. Obžalovanja vredni sklep kralja Milana, odpovedati se prestolu, izročil je mej mladostnostjo kralja Aleksandra oblast v roke regentstva, katero je formalno zatrdilo, da hoče ostati v prijateljskih odnosih nasproti Avstro-Ogerski. Navdajajo Me dobrohotni čuti za sosednje kraljestvo ter želim, da bi modrost in rodoljublje Srbov obvarovali deželo resnih nevarnosti. V Bolgariji je red in mir in veselo je, kako v zvezi težavnemu položaju stalno napreduje ta dežela. Konečno naglašam govor neprestani gospodarski napredek Bosne in Hercegovine.

Budimpešta, 24. junija. Vsi listi povdarjajo, da so besede gledé Srbije in Bolgarije velikega pomena.

Pariz, 24. junija. „Republique Francaise“ pravi, da govor avstrijskega cesarja ni napravil dobrega vtisa. Odlomek govora o Srbiji je resno svarilo. Toda številke zahtevanih kreditov manjšajo vznemirjenje.

London, 24. junija. „Standard“: Cesarjev govor temeljito in krepko označuje položaj. Besede „stalno težavni evropski položaj“ se glasé v ustih takó previdnega in modrega vladarja otožno. — „Morning“ méní, da govor odločno svari Rusijo.

Trst, 23. junija. Deželno sodišče je ustavilo izhajanje lista „Independente“, dokler se ne bo zadostilo predpisom tiskovne postave.

Času primerno zdravstveno pre-mišljanje.

Neprestano obdajajo človeka najraznovrstnejše nevarnosti. Brez orožja se mora ustavljati razdivja-

nim elementom, vse njegove moči zahteva boj za obstanek, pri tem pa opustošuje onemoglost njegovo telo in zatemnjuje njegovega duha. Zavrtno in tiho, z nevidnimi perutami plane bolezen na svojo žrtev, vgnezdí se v njegovem mozgu, kateri polagoma popije, in mnogokrat spozna človek prepozno žalostno resnico. Potem še-le išče tužen pomoči, rešitve. Medicina, ki je dandanes jako napredovala, dostikrat nesrečneža reši iz propada, preiskuje živalstvo, rastlinstvo, zrak, vodo in zemljo — celo naravo, kje bi našla protisredstvo, in narava ni skopa gledé zdravilnih dobrot.

K najstrašnejšim in najbolj razširjenim boleznim na svetu spadajo nedvojno najvažnejši organi človeškega telesa, ledice in jetra. Toliko je vsaj dogmno, da iz njih izvira večina smrtnih slučajev.

Tudi tu stoji véda še pred nerešeno zagonetko in onemoglo poveša njen genij peroti, s katerimi se je že tolikokrat povzdignil do luči spoznanja. Toda tudi tem nadlogam nasproti je narava človeku usmiljena, ker je iznašla edino do sedaj znano sredstvo, ki zapira pot tem zavrtnim boleznim ter jih zdravi: **Warnerjev Safe Cure.**

Kakor pa se je godilo na tem svetu vsaki novi iznajdbi večje važnosti, takó je moralo tudi to sredstvo prestati mnogo sovraštva, ker si žal veliko lažje pridobi tal slabo na svetu, nego pa resnične, človeštvu izkazane dobrote.

Počasi, toda stalno je prodiralo to sredstvo — to tudi drugače ni moglo biti, in dandanes so že tisoči in tisoči na ledicah in jetrih bolni dejanjski poskusili izvršiti vspeh tega sredstva ter njegovo zdravilno moč, ki jih je rešila, skupno z zdravniki brez predsodkov hvaležno priznali; to so bili zdravniki, katerim je v resnici na tem ležeče, da v interesu véde in na blago bolnikov napredujejo ter spoznavajo vsako pravo zdravilo. Da se v zvezi temu še mnogokrat iz nerednosti ali vsled predsodka nepovoljne sodi o tem sredstvu, ne pomeni veliko nasproti vspehom, katere ima to zdravilo.

Cena steklenici 2 gld. — Dobiva se v deželni lekarni „Marija pomagaj!“ kakor tudi v vseh ostalih znanih ljubljanskih lekarnah. (1)

Umrli so:

19. junija. Antonija Dobnikar, delavčeva žena, 40 let, Karlovska cesta 7, vsled raka. — Alma Twerdy, uradnikova hči, 4 leta, Rimska cesta 4, davica.

21. junija. Alojzij Ogrin, mizarjev sin, 2 uri, Krakovske ulice 17, vsled oslavljenja. — Ana Valenčič, knjigovezova hči, 11 mes., Poljanska cesta 33, jetika. — Ivana Miklič, delavčeva hči, 7 dni, Hradeškega vas 15, oslavljenje.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
21	7. u. zjut.	735.6	16.4	sl. svzh.	oblačno	0.70
	2. u. pop.	734.9	21.6	„	del. jasno	dež
	9. u. zveč.	733.8	18.4	„	„	„
23	7. u. zjut.	733.1	17.4	sl. zap.	oblačno	8.00
	2. u. pop.	732.7	21.8	„	„	dež
	9. u. zveč.	733.0	17.2	„	dež	„

Srednja temperatura obeh dni 18.8° in 18.8°C., za 0.2° in 0.2° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

24. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 85 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ 16% „	83 „ 45 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	108 „ 55 „
Papirna renta, davka prosta	98 „ 65 „
Akcijske avstr.-ogerske banke	905 „ — „
Kreditne akcije	300 „ 50 „
London	119 „ 60 „
Srebro	— „ — „
Francoški napoleond.	9 „ 48 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 66 „
Nemške marke	58 „ 42 1/2 „

Najiskrenejšo zahvalo
izrekava vsem, kateri so nama izkazali svoje sočutje ob izgubi najine predrage hčerke

Linice,

še posebno pa vsem, kateri so pokojno spremili na uje poslednjem potu, in tistim, kateri so vence položili na njeno krsto.

V KRANJ, dné 24. junija 1889.

Fran Marinšek in Karolina Marinšek,
roj. Krisper. (1)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilagočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno prilagočena za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Bleichbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Odlikovani: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik **Fran Brückner.**

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprav

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

Nič več mokre noge ali trdo usnje!

I. Bendiks iz Št. Valentina na Spodnjem Avstrijskem ima izključeno pravico v Avstro-Ogerski za izdelovanje c. kra. priv. nepremočljive

hranilne masti za usnje

kateri vspehi so potrjeni s stotinami spričeval. Cene: cela škatlja 1 gld., 1/2 škatlje 50 kr., 1/4 škatlje 25 kr., 1/8 škatlje 12 1/2 kr.

Za likanje usnja priporoča ravno kar patentovano

hranilno tinkturo za usnje

ne lak za usnje ali momentni lik, tudi ne apretura za usnje, marveč bolj oljnato likalno črnilo, katero je preskusilo c. kr. državno vojno ministerstvo ter dovolilo, da se sme rabiti za usnje v c. kr. armadi. Cene: 1 kilo 1 gld. 20 kr., 1 steklenica št. 1: 1 gld., št. 2: 40 kr., št. 3: 20 kr. Razprodajalec rabat. Dobiva se v vseh večjih krajih monarhije, v Ljubljani pri gg. Schusnigu & Weberju in A. Krisperju. — Svarimo pred ponarejanji! Prosi se za ponudbe v razprodajanju, kjer se ni založb. (30—14)

Izjava.

Vsem tistim gospodom županom kot volilnim možem in tudi drugim volilcem črnomaljskega okrajnega glavarstva, kateri so se osebno do mene obrnili, da bi sprejel deželnozborski mandat, naznanjam s tem, da tega mandata kot politični uradnik ne sprejemem in se tedaj za častno zaupanje prav srčno zahvaljujem.

ČRNOMELJ, dné 22. junija 1889.

Ferdinand marquis Gozani,
c. kr. okrajni glavar.

(1)

Diseldorfske oljnaté barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje). Filijala: Slonove ulice 10-12

prilagočata slikarjem, dljakom, stavbenim in pohištvenim mizarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvršne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

Oljnaté barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalce, po nižjih cenah; v dežah od 25 klg. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.